

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यैवैकुण्ठसंज्ञस्यहरेरनुभावः सनकादिशापेनैवेत्यतांप्राप्ताभ्यांस्वपार्षदाभ्यां वाराहादिरूपेण युद्धादिलक्षणां गुणाश्च ब्रह्मण्य
तादयः परमोदयाश्च महर्द्धयः कथिताः तृतीयस्कंधादिषु ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ यतो हेतोः अंबुचरात्मना कूर्मरूपेण ॥ ११ ॥ सुराणां
साधिता सुधेत्युक्त्या युद्धाद्यपि सूचितम् अतः पृच्छति किंचान्यदिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ नोत्तिष्ठेरनूपनर्जीवंतिस्मेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दु

विभुरिंद्रः सुरगणाराजन्भूतरयादयः ॥ हिरण्यरोमावेदशिरा ऊर्ध्वबाह्वादयो द्विजाः ॥ ३ ॥ पत्नी विकुंठाशु
भ्रस्यैवैकुंठैः सुरसत्तमैः ॥ तयोः स्वकलया जज्ञे वैकुंठो भगवान् स्वयम् ॥ ४ ॥ वैकुंठः कल्पितो येन लोको लो
कनमस्कृतः ॥ रमया प्रार्थ्यमानेन देव्या तत्प्रियकाम्यया ॥ ५ ॥ तस्यानुभावः कथितो गुणाश्च परमोदयाः ॥
भौमानरेणून्सविममेयो विष्णोर्वर्णयेद्गुणान् ॥ ६ ॥ षष्ठश्चक्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो नाम वैमनुः ॥ पुरः पुरुषसु
द्युम्नप्रमुखाश्चाक्षुषात्मजाः ॥ ७ ॥ इन्द्रो मंत्रद्रुमस्तत्र देवा आप्यादयोगणाः ॥ मुनयस्तत्र वैराजन् हविष्मद्दी
रकादयः ॥ ८ ॥ तत्रापि देवः संभूत्या वैराजस्याभवत्सुतः ॥ अजितो नाम भगवानंशेन जगतः पतिः ॥ ९ ॥ प
योधिं येन निर्मथ्य सुराणां साधिता सुधा ॥ भ्रममाणोऽभसिधृतः कूर्मरूपेण मंदरः ॥ १० ॥ राजोवाच
यथा भगवता ब्रह्मन्मथितः क्षीरसागरः ॥ यदर्थं वायतश्चाद्रिं दधारां बुचरात्मना ॥ ११ ॥ यथाऽमृतं सुरैः प्रा
प्तं किंचान्यदभवत्ततः ॥ एतद्भगवतः कर्मवदस्वपरमाद्भुतम् ॥ १२ ॥ त्वया संकथ्यमानेन महिम्ना सात्वतां
पतेः ॥ नातिहृष्यति मेचित्तं सुचिरं तापतापितम् ॥ १३ ॥ सूत उवाच संपृष्टो भगवानेव द्वैपायन सुतो द्वि
जाः ॥ अभिनंद्य हरेर्वीर्यमभ्याचष्टुं प्रचक्रमे ॥ १४ ॥ श्रीशुक उवाच यदा युद्धे सुरैर्देवा बाध्यमानाः
शितायुधैः ॥ गता सवो निपतिता नोत्तिष्ठेरन्स्मभूयशः ॥ १५ ॥ यदा दुर्वाससः शापात्संद्रालोकास्त्रयो नृप ॥
निःश्रीकाश्चाभवन्स्तत्र नेशुरिज्यादयः क्रियाः ॥ १६ ॥

लातस्मैदत्ता तेन च श्रीमदेनानादृत्य ऐरावतस्य कुंभयोर्निक्षिप्ता सच गजो मत्तः पद्भ्यां तां मालां चूर्णीं चकार ततः कुपितो दुर्वासस्तं शशाप त्रिभिर्लोकैः
सह त्वं निःश्रीको भवेति तदेतदाह यदा दुर्वाससः शापादिति इज्यादयः यागाद्याः ॥ १६ ॥